

עת"א 25789/05/15 - רועי אשתר נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 25789-05-15 אשתר(עציר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת דניאלה שריזלי
עותר	רועי אשתר (עציר) ע"י ב"כ עו"ד ירון ברזילי, עו"ד רומח שביט ואח'
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

החלטה

לפני עתירת אסיר להעברה מבית המעצר "אבו כביר" לבית מעצר אחר באזור גוש דן והשרון.

נגד העותר הוגש בחודש ספטמבר 2014 כתב אישום המייחס לו עבירת רצח. העותר נעצר עד תום ההליכים.

בתחילת מעצרו שהה העותר בבית המעצר "הדרים", וכעבור תקופה קצרה בלבד הועבר לבית המעצר "אבו כביר", ושובץ, לבקשתו, באגף התורני. עקב התנהגות בלתי ראויה הורחק העותר מהאגף התורני, הוחזר אליו לאחר תקופה, אך שוב הורחק ממנו משום שעבר על כללי ההתנהגות המחייבים.

העותר מבקש להורות לרשויות שב"ס להעבירו לבית מעצר אחר באזור גוש דן והשרון, שכן, לתחושתו, מתנכלים אליו הגורמים המוסמכים: בקשתו לברור ההרחקה מהאגף התורני - לא נענתה; בקשתו לקיים דיון בבקשה זו - גם היא לא נענתה, ובנוסף, מתנכל לו קצין המודיעין של בית המעצר.

לטענת ב"כ העותר, התנהגות מרשו חסרת דופי, ולא נרשמה לחובתו כל עבירת אלימות או התפרעות; הוא נקי מסמים, ואינו מסוכסך עם איש; בנסיבות אלה, נטען, אין בסיס לטענת הגורמים המוסמכים שב"ס כי מניעים הקשורים במידע מודיעיני עומדים בבסיס הסירוב להעביר את העותר לבית מעצר אחר. חמורה מכל תחושת העותר, כי קצין המודיעין מתנכל אליו, ובחר בו כשעיר לעזאזל. מכאן שבקשת ההעברה מוצדקת.

המשיבים טוענים בתגובתם, בהתבסס על החוק וההלכה הפסוקה, כי לא עומדת לעותר זכות קנויה להיות משובץ במתקן כליאה זה או אחר, וכי ההחלטה אם להעבירו או להשאירו בבית המעצר איננה מהווה פגיעה בזכות יסוד, ואף אינה מקימה עילת תביעה או עתירה. בנסיבות אלה, ביקשו המשיבים לדחות את העתירה על הסף.

מעבר לכך ולגוף העניין נטען, כי היה בסיס ממשי - התנהגות בלתי הולמת - להרחקתו של העותר מהאגף התורני, היו התבטאויות בלתי הולמות שהצביעו על כוונות שליליות בצד מידע אודות מעורבות שלילית. הזדמנות נוספת שניתנה לעותר הושמה לאל כאשר העותר הפר את האמון שניתן בו.

לטענת ב"כ המשיבים, בקשת העותר לעבור למתקן כליאה אחר נשקלה לגופה, ואולם, נוכח מידע מודיעיני אודות קיומו של קשר בינו לבין ארגון פשיעה, שיבוצו במקום אחר אינו אפשרי לעת הזאת. מכל מקום, לעמדת ב"כ המשיבים, הטרוניה כלפי קצין המודיעין נשמעת כפרי דמיון; מה גם, שמכתבו של הסנגור נבחן היטב וכל טענה זכתה לתגובה עניינית.

הוצגו לעיוני שורה של דו"חות מודיעיניים הנוגעים להתנהגותו של העותר בבית המעצר; דיווח על דין משמעותי - בידוד בן 3 ימים - לאחר שהעותר חולל רעש בתא המעצר ואיים לשרוף אותו; וכן, מידע אודות קשר עם ארגון פשיעה.

שקלתי הבקשה, שמעתי טיעוניהם הנכבדים של הצדדים. להלן הכרעתי:

נקודת המוצא לדיון היא קביעתו של בית המשפט העליון באין ספור החלטות כי ההחלטה בדבר מקום ריצויו של מעצר או מאסר נתון לשיקול הדעת המינהלי-ארגוני של הגורמים המוסמכים בשרות בתי הסוהר [רע"ב 1460/11 **אבוטבול נ' מדינת ישראל** (12.6.2011); רע"ב 829/11 **סאלם נ' שירות בתי הסוהר** (13.3.2011); רע"ב 8126/11 **מג'דבה נ' שירות בתי הסוהר** (1.2.2012); ועוד]. בית המשפט העליון קבע, כי ההחלטה בדבר מקום ריצויו המעצר או המאסר מתבסס על שיקולים שונים, חלקם מינהליים וכלל מערכתיים, חלקם שיקולים הכרוכים במתקני המעצר הספציפיים, וחלקם אישיים הנוגעים לעצור או לאסיר עצמו, לסכנה הנשקפת לו או ממנו ביחס לאסירים/עצורים אחרים, והכל על פי מידע שמרכזים אנשי המודיעין בבתי הכלא והמעצר.

מהטעמים האמורים, אין בתי המשפט נוטים ונוהגים להתערב בשיקול הדעת של שירות בתי הסוהר בענייני מקום שיבוצם של עצורים ואסירים, אלא אם כן, מוכח לבית המשפט כי שיקול בלתי ראוי עמד בבסיס החלטה כזו או אחרת, או, שהשיבוץ היה בלתי סביר בעליל.

מכלל האמור אף עולה, כי לעצור ולאסיר אין זכות קנויה לגבי מקום כליאתם. ההחלטה בעניין זה אינה נחשבת כפוגעת בזכות יסוד, ואיננה מבססת עילת תביעה או עתירה [רע"ב 1004/12 **אבוטבול נ' מדינת ישראל** (19.2.2012)].

לא ניתן לומר על הגורמים המוסמכים בשב"ס כי לא באו לקראת העותר; בקשתו להימצא באגף התורני, עקב מסורת

משפחתו, התקבלה בחיוב. יצוין, כי האגף התורני ידוע כאגף שרמת הפיקוח בו גמישה יותר. פעם ועוד פעם שובץ בו, אלא שהוא לא התנהל כמצופה ממי ששוהה באגף התורני שרמת הפיקוח בו גמישה. ההחלטה להרחיקו משם לא הייתה בלתי סבירה בעיניי.

נותרה לדיון הסוגיה שהעמיד העותר במרכז הדיון והיא האם נוכח תחושתו כי קצין המודיעין מתנכל לו מצדיקה העברה למתקן כליאה אחר, שעה שרשויות שב"ס אינם ערוכים לכך. ניתן להתיר סוגיה זו אף מבלי להביא בחשבון את טענת המשיבים כי קיימת בעייתיות בהעברתו של העותר לעת הזאת.

במוקד העתירה, כאמור, הטענה בדבר **"התנכלויות חוזרות ונשנות מצד קצין המודיעין כלפיו"**; בכל פעם שקצין המודיעין עובר לידו **"הוא מאיים עליו ומזהיר אותו ששם עליו עין ומחפש אותו"**.

הטענה או התחושה האמורה, שהיא בעיקר סובייקטיבית, איננה מצדיקה צעד דרסטי כהעברה למתקן כליאה אחר, שעה שהגורמים המוסמכים טוענים כי העברה זו איננה עולה בקנה אחד עם השיקולים המנהליים והארגוניים. מאידך גיסא, ניתן, להערכתי, להפיג את התחושה הרעה של העותר ולהביאה לכלל סיום בהערה מפורשת של הגורם המוסמך לקצין המודיעין לבל יפנה לעותר, לבל יקנטר אותו, ולבל יעיר לו הערות מיותרות. אין בכל כדי לומר כי אני מקבלת את כל טענות העותר ככזה ראה וקדש. ואולם, ראוי שיתקיים במתקן הכליאה "אבו כביר" מעין "שלום-בית", ולא תופרע מנוחתו של העותר.

כפוף להערתי לעיל, והציפיה שיוער לקצין המודיעין על התחושה שהוא מעורר בעותר, העתירה להעברה למתקן כליאה אחר - נדחית.

המזכירות תמציא החלטתי לצדדים.

ניתנה היום, כ' סיוון תשע"ה, 07 יוני 2015, בהעדר הצדדים.